

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2008**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28.априла 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да је присутан:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **Оптужени Трбојевић Бора,**
- **Бранилац адв.Жељка Томљеновић,**
- **Ту је и сведок Миленко Стојић који је био и прошли пут када смо одложили претрес. Позовите га.**

Сведок МИЛЕНКО СТОЈИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите овде, укључите микрофон. Добар дан.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте били, међутим нисмо вам узели податке обзиром да смо одложили. Рећи ћете нам сада име вашег оца.

Пред судом је сведок Миленко Стојић од оца?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Стојана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: 29.04.1957.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Нови Сад, Толстојева 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не знам, мислим шта сад радим, тренутно водим неку занатску радњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али иначе по занимању сте радник?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Тренутно радим у производњи ХТЗ рукавица, заштитних рукавица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптуженог Трбојевић Бору?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству, нисте у завади?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све

што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате испред себе текст заклетве па ћете сада то да нам прочитате.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

Прочитајте само на глас тај текст.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас овде да би смо вас питали за догађаје у Великој Ператовици '91.године, да ли сте били тамо, шта сте радили, да ли се сећате оптуженог из тог доба?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, био сам и не знам с које стране да почнем, да ли да почнем како сам доспио горе, шта сам радио. Иначе сам рођен у Републици Српској, односно у Босни, '60 године сам дошо значи као мало дете, доселио сам у Хрватску са родитељима, и тамо сам ишао у основну школу, средњу школу, и ту сам и одрастао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете оптуженог из тог доба?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, не познам оптуженог, оптуженог познам мислим да је то било '88 или '89.година кад се мој комшија женио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, познајете га овако из неких приватних?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, али га познам, значи нисам с њим одрастао али га познам од '89.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било '91?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја сам радио као инспектор у СУП-у Грубишно Поље до '91.године, био сам оперативац за општи криминалитет па сам био вођа сектора, па сам био оперативац за сузбијање јавне непријатељске делатности до '91.године, значи негде тамо почетком '91.године. Када је кренуло више демократија, вишестраначје, не знам ни како да га назовем, то радно мјесто је укинато, значи оперативца за сузбијање јавне непријатељске делатности и био сам онда вођа оперативне групе за класичне криминалитете, и ту сам радио до 01.августа '91.године и због.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су почели немири у Хрватској?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па немири су већ почели што кажу интензивни немири већ '90.године су почели, а у Грубишном пољу почели су што кажу национални испади, националистички, шовинистички, разноврзни међунационална нетрпељивост и сукоби већ '90.године са првим промоцијама тих вишестраначких тих странака које су биле углавном национално обиљежене. Е, од онда што каже, свака промоција је доносила све веће сукобе и све већу нетрпељивост међу становништвом. Прва та промоција је била у Великим Зденцима, то је била странка, мислим да је била странка од

Веселице, Веселица се звао, сада више не знам ни како му је име, е ту је што кажу почело први јавни иступи, како од осуђивања Срба, дискриминације, не знам, како треба Србе истерати, протерати, како ће бити нових радних места, како ће имати станова, кућа у изобиље, само да се реше Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта се десило онда када је ваше радно место укинато?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја сам прешао, остао сам да радим као инспектор, значи ја сам водио био сам као вођа групе тих свих осталих оперативаца за сузбијање класичног криминалитета и '89.године значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било '91?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, не, то је '89.године, хоћу рећи већ '89.године сам био предложен за командира станице, с обзиром да је командир начелник стари отишао у пензију па је дошло до померања радних места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у августу '91?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У августу '91., због сукоба и због напада и отворених претњи од Хрвата према Србима, испољавања, поједини Срби су у полицији дали отказ. Међу свим осталим кад су сви дали отказ дао сам и ја отказ, то се завршило, значи са 01.августом смо сви Срби отишли из полиције из Грубишног Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви отишли, јел сте отишли у Велику Ператовицу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ја сам био код куће, с обзиром да смо ја и брат имали кафе бар, један кафић смо имали, који смо заједно инвестирали са оним новцем што смо имали у то смо инвестирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били уопште у Великој Ператовици?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесам, тек 13.августа сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то нас интересује.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Од 13.августа, ја сам радио у том кафићу, кад су дошле Усташе у Грубишно Поље, прве Усташе кад су дошле у Грубишно Поље ја сам био радио у кафићу, послуживао, био конобар и негде после подне око три, четири сата отприлике тако било, кренуо је један Усташа, ја га другчије не могу назват него Усташом, јер је имао црне панталоне на себи, црну мајцу, црну траку свезану око главе са словом «У» извезеним на тој траци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се приближимо Великој Ператовици.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, и онда сам отишо кад сам га видио да иде према кафићу, затворио сам кафић и отишао сам кући, и спаковао сам ствари, ствари, оне чисто неке ситнице и са супругом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и напустили сте са супругом и породицом или сами?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Са супругом са напустио стан и кренуо сам у село Треглава, гдје су ми живели родитељи, у другим колима је иза мене ишо брат са својом супругом и ми смо прошли а брата су ти гардисти, односно те Усташе са тим црним униформама стигли, престигли га и ухапсили га. А ја сам дошао до куће од родитеља и ту сам се задржао неких пола сата, да би

дошао један пријатељ, односно братов кум, на мотору, да нас обавијести да је Илија ухапшен, Илија и Милка, односно брат и снаја су ухапшени. Ја сам знао да ће доћи и по мене јер ту су били констатно неки спискови кога треба хапсити, кога треба стрељати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ти у црним униформама које ви зовете Усташе хапсили су безразложно Србе?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У ствари брат је био први који је био ухапшен на том подручју од Срба и ја и млађи брат, имамо још једног брата млађега, ништа нам није преостало јер то село где смо ми, где су живели родитељи то је било 80 и нешто посто, 90% Чешко село, значи само једна кућа Хрвата била а остало су били Чеси. Али Чеси су били приклоњени Хрватима и они се декларирали у то време као Хрвати и није нам било што кажу упутно да будемо у том селу, и одемо за Горњу Рашеницу. Ту ноћ значи преспавамо у сенику, ми смо то звали штагаљ у Горњој Рашеници, и отален сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ који, 13.август?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: 13., на 14.август, из Горње Рашенице сам звао СУП Грубишно Поље и питао за брата, јер знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како памтите тај датум?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па то један што кажу, догађај у животу који вам је однио све што сте радили 20 година у животу, једног дана нестане, буквално све вам однесе у једном дану и мислим да је то датум који човек мора остат му у сећању. И онда сам звао СУП Грубишно Поље и добијем начелника, који смо заједно радили, значи дуго година смо радили заједно и питао сам за брата, и рекао да је тамо, да је у мојој канцеларији, у канцеларији у којој сам ја радио он је био притворен, задржан, имао је неких 80 хиљада марака код себе, то су му узели и пребили га, поломили му ребра, прсну кост, и не знам, злостављали га, питам што му не врате новце, што га не пусте, тај исти начелник је од брата посуђивао само месец ипо дана, два прије тога посудио нешто новаца, разумете, па као мора се испитати порекло тих новаца, то је он скупљао новце за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и на крају јел ваш брат размењен?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Тек за два дана је размењен у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек за два дана?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је учествовао у тој размени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Договарао је, Раде Чакмак је договарао размену, сада је, протокол је ишо тако, други дан значи 14., сам дошао у Велику Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што баш у Велику Ператовицу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па зато што је то било искључиво српско становништво и тамо се већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то знало да су тамо Срби?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, па то се знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тога што живе тамо Срби, јесу ли се Срби организовали, јесу ли били у неким формацијама или не?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, још увек није то била нека формација, него што кажу људи који су били главни, односно у СДС-у председник СДС-а, тајници, не знам секретари, шта су све били у неким функцијама који су заступали странку СДС-а, они су се повукли јел је већ било, што кажу, неизвесно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти челници СДС-а су били сви у Ператовицу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то на пример био Бранко?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био је Раде Чакмак, Живко Загорац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бранко Поповић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Бранко Поповић је био у Лончарици и ако је то јако близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то СДС?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, исто је СДС, али је то српско подручје које Хрвати баш нису што кажу тек тако залазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Раде Чакмак шта је био?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па он је био активиста у СДС-у а оног момента да ли је он, шта је он био у странци ја стварно не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту у Ператовици, међу Србима шта је био?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Он је био, у Ператовици је био, постао је главни командант штаба те територијалне одбране, јел то су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала та јединица, одред, како се звао?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Територијална одбрана Западне Славоније, САО Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки ближи назив јел имао?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па територијалци Велике Ператовице, односно Грubiшног Поља, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Билогорски одред»?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па то је касније већ дошло, то је, тај израз је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај назив је касније дошао?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Колико је мени познато то је тек касније, јел то су се мењали називи од самих тих територијалних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Радета Чакмака поставио на то командно место?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е то не знам ко је, да ли је самопрокламован или га, што кажу, председништво СДС-а поставило, ја то стварно не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имао тај одред и ти људи неко оружје?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У почетку је било неколико војничких пушака оних М 48, то знам да су то, негде су то добили, заробили, не знам ни ја, неку караулу, јер смо ми северозападни дио Билогоре који је већ близу Вировитице и нема ваздушне линије 7, 8 километара, 10 до саме границе са Мађарском, е ту је из неких разлога су активисти СДС-а, ко је у томе учествовао мени није познато, довели у једноме, једним колима довели су те пушке М 48. Код

Велике Ператовице је после било, има полигон уз саму Велику Ператовицу има полигон, војни полигон Гаково се зове, то је уз само село до села, буквално само се спусти низбрдо и већ сте у том војном полигону, е ту је било нешто оружја, кад је почело то већ масовније окупљање и почела су звјерства хрватских снага, јер је већ почело убијање, злостављање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је онда било са Гаковом?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Онда су узели неко оружје из тог војног складишта у Гакову, е сада, колико је тога оружја било мени није познато, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ви мени онда, када сте разговарали 14., то за вашег брата и открили да неће да га пусте, ви сте због чега отишли у Велику Ператовицу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па осећао сам се јако угроженим, јел просто сам знао да ће ме хапсити и ако нису имали никаквог разлога, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам, јесу ли тамо већ били окупљени Срби, јел већ била та територијална одбрана, јел то већ било организовано?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па било је ту једно петнаестак људи, што окупљених, што из Грубишног Поља, што из Велике Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тамо оптужени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Нисам видио оптуженог тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је дошао и тог дана да је био тамо?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Могуће, могуће је да је дошао, али пазите то није била устројена јединица да смо ми сви били на окупу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био штаб или није?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Штаб је био, али нисмо ми сви били окупљени око штаба, нисмо имали неко сједиште да би сви били окупљени, јер то је село рурално село које је врло скромно, сиромашно и није се ту било мјеста да сви буду на окупу, али смо се међусобно виђали, али ја оптуженога не сећам се, можда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате шта хоћу да вас питам. Како сте ви знали да се јавите баш Радету Чакмаку у тај штаб у Ператовицу, да би се разменио ваш брат?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Зато што сам чуо да већ има горе војска била у том Гакову и сви Срби који су се осећали угрожено, на свим подручјима углавном су ишли према војсци јер су сматрали да ће их војска заштитити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и питам за Радета Чакмака.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: И горе је између осталог, горе је и Чакмак био, отишао је по мојим информацијама неких десетак дана, 15 пре него што смо ми, значи пре 13.августа, већ су Срби који су се осећали да ће бити хапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када сте ви стигли у Велику Ператовицу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: 14.августа сам стигао у Велику Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте се, договарали за размене, јесте ли задужили оружје, јесте ли добили неки задатак?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, нисам ништа. Него онда нисам добио ни оружје ни ништа, имао сам своју пушку и њу сам понесо кад сам кренуо, понесо сам своју пушку са собом, јел сам био ловац и понео сам ловачку пушку са собом. И горе сам нашо тај штаб и кад сам дошао у Велику Ператовицу онда сам чуо да имају неки Хрвати који су похапшени и који су затворени у Великој Ператовици, значи то је било, они су то наводно да се то догодило да ли 12. на 13. или у току 13.августа, мени није познато јер нисам, стварно нисам имао никакве предоцбе нит сам се знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели те Хрвате?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Видио сам негде у послеподневним сатима сам их видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је то био?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, знам. Био је, само ја сам заборавио имена како се зову, био је Хорват, не знам како му је име заборавио сам му име, и његов син и један активиста, значи члан Збора народне гарде, тај Хорват је иначе од мог бившег колеге значи он је био начелник, од његове супруге, од његове сестре муж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Били су затворени у лименој сушари за дуван, на врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо саслушавали Вереш Ивицу и Радошевић Владу који кажу да су их заробили 13., и да су били у тој сушари.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Касније сам видио њих и били су, ја се више не сећам, ја мислим да су они били одвојено од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од овог Хорвата?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, од тог Хорвата колико се сећам да су они били одвојени, и кад су ми рекли да је Хорват и кад су ми га показали било ми је јасно ко је то, да је то од мога бившег колеге тог Шандора, од његове рођене сестре муж и син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, јесте ли ви чули зашто су ти људи заробљени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Нисам ја чуо зашто, десило се то, наводно по причи Густих Стојан је 12. ишао кроз Лончарицу и из аутоматског оружја пуцао по српским кућама, то је Густих Стојан, иначе угоститељ из Вировитице, који је био вођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате у детаље ко је тај Стојан, значи зашто су ови људи, јесте ли ви открили зашто су ови људи ту?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Зато што су онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш брат је тамо без разлога кажете затворен?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, и онда су Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови људи?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, Срби су блокирали пут, тај транзитни пут, то је био магистрални пут између Вировитице и Грубишног Поља и сада је, тог момента кад су они блокирали пут, кад су они порушили неке храстове, не знам ја, балване бацили Срби, али не знам ко је, ја не знам ко је,

јел нисам, десило се дан прије него што сам ја дошао, они су заблокирали пут и ко се нашо између тога пута једноставно с колима нису могли куда и Срби су их нашли и похапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па није ту било неког великог разлога, зато што су, једноставно просто им је била несрећа та да наиђу, разумете, и после кад се испоставило да Хрвати хапсе Србе и ови Срби су почели држат њих их простог разлога да мењају их једне за друге, јер је онда почело масовно хапшење и с једне и с друге стране да би се вршиле размене човек за човека, јел ако немате кога дат не можете никога ни тражит. Ту је, још увек је функционисала војска та која је била у Гакову у војном полигону и долазио им пуковник неки Митић, он је долазио и касарне из Вировитице, долазио у Гаково у тај полигон и долазио међу Србе и знам да се водили преговори око размене мога брата за Хорвата и за његовог сина и тога члана Збора народне гарде Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ког не знате како се зове?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам, не знам како се зове, знао сам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је водио те преговоре?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Чакмак Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми када сте ви дошли, како је Чакмак Раде сазнао да је ваш брат ту, значи кажите ми шта сте ви радили, дошао сам не знам ујутру, поподне, јавио сам се, ту сам затекао, разумете.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Испричао сам им ја да је Илија ухапшен, кад сам дошо у Ператовицу ја сам знао, имао информацију јел Мићо Борота је дошао и јавио да је Илија ухапшен и онда сам ја и Мићо Борота отишли телефоном назвали СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте све објаснили, значи сада сте дошли у Велику Ператовицу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме сте се јавили?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јавио сам се у Велику Ператовицу био је Раде Чакмак и Живко Загорац, јавио сам се њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: На врх Ператовице су били, имали су штаб у једној викендици, то је била викендица, ја више не знам чија је то викендица, ја сам заборавио, знао сам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гојка Лалића.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Гојка Лалића, е, они су били у тој викендици, а спавали су код.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није важно где су спавали. Да ли сте ви ту задужили, јел било потребе да задужујете оружје?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Нисам још био задужио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се договарали и шта сте ту се договарали за размену вашег брата?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Хрвати су тражили јер су и они имали информацију да је ухапшен Вереш и Владо Радошевић да су ухапшени и тражили су размену да пусте Илију и снају, а да ми дадемо заробљене Хрвате. Раде Чакмак на то није пристао него је само понудио тог Хорвата, његовог сина и тога гардисту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како разговарају, телефоном или како?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: телефоном јер ишли су до врх Грубишног Поља, тамо су функционисале везе и из једне куће, прва кућа је била српска, јер то Хрвати још нису контролисали и телефоном се јављали и договарали размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су трајали ти преговори?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја мислим да су ти преговори трајали цело то послеподне, односно већ од што кажу цело послеподне и целу ноћ, тек следећи дан до подне договорена је та размена, негде око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је обављена размена?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: На врх Грубишног Поља, ја сам учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли ви?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја сам учествовао у тој размени, односно ја сам био постављен, е онда сам добио оружје и био сам постављен да чувам као стражу да не би нас напали Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел био тад оптужени можда присутан тој размени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не сећам се да је био, можда је био али мислим да није, било нас је јако мало, једно пет, шест, не бих се сјетио ко је био, мислим да је био Лазо Саватовић, и не знам ко је још био, стварно не знам, погрешно бих кад бих реко да је био тај, али нисам сигуран више ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли негде уписани, евидентирани ти Хрвати које сте разменили, јел има неки списак или нешто?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па ја мислим да нису нигде, осим што је Живко Загорац водио дневник, свој лични дневник и са свим детаљима и свим догађајима који су се збивали, чак и својим размишљањима, својим осјећајима он је писао тај дневник догађаја. А иначе остало није нико ништа писао, нити смо имали чиме да пишемо ни од чега, ми просто нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто није Раде Чакмак дао ове које су тражили Хрвати за вашег брата?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Зато што је у међувремену ухапшен, чуло се, дошли смо до информације да је ухапшен Милошевић Спасо и Станић Дмитар звани Мићо, да су ухапшени и тражили су њих двојицу за размену, за Владу Радошевића и Вереш Ивице, значи њих двојицу су нудили, константно су нудили за размену да добијемо Милошевића и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојала опасност да се нешто деси вашем брату?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па он је само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се отеже с тим преговорима, или ако не дате ове Хрвате које траже?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Он је извукао главу само пуким случајем и срећом што је имао доста новаца код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам јел постојала опасност ако се не да тај неко ког траже Хрвати за размену, јел постојала опасност да му се нешто деси?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Како није, велика опасност и кажем он је само срећом спасио главу што је имао новаца па су они дјелили те новце, ишли на пијанку па су били што каже новцима више заокупљени него са братом. Тако да они су га пребили, што кажу поломили му сва ребра на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови Хорват и тај његов син и тај трећи који су размењени, јел су били можда нешто испитивани, јесу ли имали они неке повреде или не, јесу ли тучени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја сам с њима разговарао, разговарао сам ја с њима и нису, у мом присуству, мислим да не чак у мом присуству него да уопште нису тучени, ни злостављани ни било шта, ја сам с њима разговарао, људе сам познао Хорвата тога старијега сам познао, виђали смо се неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је било иза размене вашег брата, шта се после тога десило?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био је услов да врате паре, да врате јер је ухапшен, одузели су му «голфа», и ауто приколицу, да ћемо вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли враћене паре и?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, приколица враћена и ауто је враћен али без докумената и без пара, значи било је ту негде око 80 хиљада марака, у самоме је почетку су давали снаји 200 марака су дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је било када је ваш брат дошао а ви задужили оружје и већ учествовали у тој размени, шта се даље десило?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е па онда, брат је размењен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не брат, шта сте ви имали сада даље од задужења ту у Ператовици?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Имао сам, снајперску пушку сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које задатке сте имали?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па нисмо ми имали конкретне задатке никакве, него једноставно да чувамо ту територију од упада, да Хрвати не упадну, да нас , што кажу не похапсе, не покољу све, не потуку, значи то је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била формирана нека полиција у тој јединици?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесте, али нешто касније, неких можда тамо око, негде око можда 01. септембра, негде ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали можда ту неко задужење у полицији с обзиром на ваше искуство?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесам, ја сам био командир оделења, било је ту од девет до 12 људи у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био с вама ту у полицији?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био сам ја, био је Јечменица Љубишко, Бицић Емил, Косановић Бранко, Бркић Радован, Тулум Небојша да, Небојша му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Лаза Саватовић, шта је он био?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, није он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био у полицији или шта је био?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, није био у полицији, он је после био командир, био је, водио је јединицу, односно вод, како би га звали, једну групу људи која је била у Ператовици, е после је он прешо, био је командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашта је био тај вод?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Било је ту и из Велике Ператовице, али то су људи који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али зашта је био задужен?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Исто је, сви смо имали задужење значи у случају напада да се групишемо, односно да бранимо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у случају у периоду када нема напада?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Онда нису радили ништа, углавном ништа, него се ишло у патроле само, само се ишло у патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су патроле имале задатке да заробљавају неке Хрвате, да их хапсе или не?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Нису имали задатке такве конкретне, него чисто ако су наишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, ако наиђеш на неког?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, ако наиђе онда су их хапсили, то је била препорука штаба, да их ухапсе да имамо кога да размјењујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде Чакмак каже да су то људи радили својевољно, самоиницијативно, да није била таква препорука, да није била таква наредба?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па није баш било самоиницијативно, не може рећ да је било самоиницијативно кад је то била препорука јер ми смо, наређено је да хапсимо што кажу оне за које се претпостави да имају неке везе са хрватским оружаним снагама, полицијом, Збором народне гарде, са стражама тим сеоским, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули ко је онда ухапсио ове Хрвате, ове, Вереша, Хорвата и то?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па мислим да је био, али чуо сам нешто да је Лазо Саватовић био учесник кад се блокирао тај пут, а ко их је конкретно зауставио, ко их је ухапсио то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел била још нека акција у којој је доведено више људи заробљених?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Била је још једна акција за коју ја, која ми је позната, то је било негде, ја не знам тачан датум, време нама и новац онога момента није значео ништа, нити нам је значило шта, који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та акција?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Била је у селу Тополовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је кад сте ви већ били дошли у Ператовицу, јел тако?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, ја сам већ био у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли ви у ту акцију?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли ви у ту акцију, да ли сте ви ишли у ту акцију?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Опет сам ја био специфичан случај, пре самога рата, односно прије самих тих сукоба, било каквих, проинио се велики глас да смо ја и брат чланови ХДЗ-а, значи да смо приступили хрватским политичким странкама и брат је имао кафић, ја сам радио у полицији и сматрам да сам, и дан данас да сам врло часно и професионално радио посао, максимално одговорно без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само пређите сад на ово о чему причамо, због чега нисте ишли у ту акцију?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Хоћу да вам објасним због чега. Тако да Раде Чакмак није имао никад поверења у мене, не у мене него и у мог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак ни после овог кад вам је заробљен брат?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, али без обзира на то он је и после тога причао да нас треба стрељат, Стојиће и онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ишао у ту акцију ако ви нисте?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, онда почела је та акција, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао у ту акцију?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја знам да је ишао Ковачевић, браћа Ковачевић Ђорђе, Милорад и не знам како је трећем било име, већ сам заборавио, и нисам ни знао да се припрема нека акција, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао Пеулић Слободан?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја мислим, можда је и био али нисам сигуран, не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је ишао?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па кажем ја нисам био и нез нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао оптужени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао оптужени Боро?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам, не знам, стварно не знам, јел ја нисам био и не могу ја рећи тачно и не знам, мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одредио ко ће да иде у акцију?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам ни то, ја мислим да је Чакмак Раде одредио, али ја то не знам, јел кажем до самога боравка мога у Ператовици се масу ствари, информација крило од мене, јер никад нису имали поверења у мене, јел ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте онда сазнали за ту акцију?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја сам био горе близу штаба и тамо сам и спавао близу и вртио се и на једном кажем имамо рањених, каквих рањених, донесли су Ковачевића Милорада са 7 прострелних рана на тијелу, и онда сам

први пут чуо да су некуда отишли у неку акцију, неко хапшење и као отишли су у Тополовицу и на њих је отворена ватра са тавана из пушкомитраљеза. И довели су Ковачевића са 7 прострелних рана, ја и брат, брат је био једини нешто више се разумео у давање хитне помоћи и медицинске помоћи јер је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је доведен од заробљених Хрвата?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мислим да је доведен Ловренц Жељко, Ловренц Владо, Михалина, браћа Михалине, само ја више не знам, ја сам заборавио како се зову оне, Срага Милан, Срага Стјепан звани Штеф, ја више, само мало да се сетим, да ли је, мислим да је доведен и син од, он је био теренац за духан, сад се не могу сјетит како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Селеша?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, Селеша, од Селеша син да је доведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Котаран Мате?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мислим да је сте и он, да, ја више не знам да ли је ико доведен или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви видели те људе?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Видио сам их кад су већ били затворени, јер ја сам, ја и брат смо давали помоћ и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ковачевићу.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ковачевићу и онда били смо с њиме све док није дошао хеликоптер, још је војска радила, док није дошао војни хеликоптер из Загреба да га одвезу, јер ја сам био са, ја и брат код Ковачевића, било је, јако незгодне прострелне ране је имао тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, војска је значи збринула и одвела Ковачевића?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми нећемо за сада да се бавимо његовим ранама, бавимо се овом акцијом.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ко је био у тој акцији, ко је доведен и где су стављени ти људи који су доведени, шта је радио Раде Чакмак, јел ишао у акцију или је довео те људе, или је седео и сачекао их, где је ишао оптужени, где је он био за то време, где је боравио, јел стајао он ту, јел видео те, јел он можда довео те људе?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, не знам, ја не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се бавимо тим што нас занима.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја мислим да Раде Чакмак није ишао у акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Него је ишао кажем овај, та група људи, ја сад не могу све набројати који су били, ја знам за Ковачевића да су га довели међу првима рањенога, мислим да је ишао Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бркић Радован јел ишао?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја мислим да јесте, да је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мркшић Душан јел ишао?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мркшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја мислим да није, то је био старији, тежак човек, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Косановић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косановић.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Косановић Бранко и Пајо, ја мислим да је и Пајо и Бранко да су ишли јел Ловренци они су били чак и кумови неки, пријатељи, да су њих двојица ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оптужени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је оптужени иначе радио у то време, јел био он у патролама?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесте био у патролама све док није заробљена та већа група Хрвата, е кад су заробљени они, онда је штаб одредио неки подрум као затвор, то је био подрум у школи, и то је служио као затвор, то је била нека просторија у ствари нека онако у «Г» просторија, зидана циглом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имала ВЦ та просторија?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био ВЦ у тој просторији?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, није био, није био ВЦ, чист подрум са једним прозором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имала нека вода ту у подруму?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ништа.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ништа ту није било, то је било значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кревети, нешто?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, било је после донешено сламе и ћебади и неких покривача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико људи је стављено у тај подрум, смештено?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па био је Владо Радошевић, још није био размењен, Вереш Ивица, ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су доведени, што сте набројали?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, и онда су доведени ова група из Тополовице значи, на челу са Жељком Ловренцом, Владом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сте набројали мало пре.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда десило, која су ваша задужења онда била?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, онда сам, ту је негде у то време формирана као оделење полиције, који сам ја био командир једнога тога оделења а командир другог оделења је био Милован Кодич која је била стационирана у Малу Грђевицу и превасходно задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте о вашем задатку знате, не о његовом.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, мој задатак превасходно био за одржавање неког реда и мира и контрола тих пунктова где су Срби стражарили, јер је у међувремену дошло до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А над овим заробљеницима шта сте требали да радите са њима?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам ја, ја нисам имао никакве ингиренције, и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оптужени које је задужење добио?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Он је од стране штаба био именован, до душе од стране штаба, ја не знам ко је њега именовано за чувара затвора. А командир затвора је био Божо Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био стражар?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био је, мислим да се звао али немојте ме држат за сигурно, Чедо Кнежевић је био један из Горње Ковачице био је чувар затвора, био је Љубиша Перовић, стражар, односно чувар затвора, ја не знам да ли је још ко био или није, не могу се сетит овог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неки Бора чувар затвора?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био Боро Рекић да, Боро Рекић био је чувар затвора и он је, Боро Рекић је био значи од првог дана формирања тога затвора био је Боро Рекић у стражи, Љубиша Перовић је дошао нешто касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми колико особа са именом Бора је у то време било у Великој Ператовици? Бора Рекић, па Бора Трбојевић овде оптужени и ко је још био Бора?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био Боро Јанковић, Боро, више не могу овог момента, можда је био још неко али не могу се сетит овог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора Давидовић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, био Боро Давидовић, да, био Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора Глежњић, јел био тај?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Како кажете, Боро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Глежњић.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја не знам како је њему име, Глежњића има али само како му је име не знам. Не знам како му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико особа са презименом Трбојевић је било?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па није било много, бар мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете оптужени, па кажете Божо Трбојевић, јел био још неко?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Оно је био Божо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је Бора.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Бора, да Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао још неко ко је био Трбојевић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Трбојевић, Трбојевић, има у Ператовици још Трбојевића али не сећам се, био Бора Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у јединици, у јединици?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У јединици не сећам се више дал је био још неко од Трбојевића, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили стражари ту у затвору?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па они су чували тај затвор и изводили ове затворенике на ВЦ, одводили их на купање, доносили им храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су се купали?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У бурету, као и ми сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У једном бурету од нафте које је било исечено и налита вода, и отален се умивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и још шта су им радили, јесу ли их водили још негде?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био је ту још један затвореник из, неки Драго звали га Драгутин са Вировитичког подручја, али ја не знам тачно које је село, Голо брдо или тако нешто, у то време, сад сам се сетио да је био и он затворен у том подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су још водили те људе из затвора кад их изведу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не знам где су их водили, више, ја не знам дал су их водили некуда или нису, више мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли ви некад доле у затвор?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ишао сам, неколико пута сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ишао сам, доносио сам им хране два, три пута и водио сам их на купање, на прање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд ви то да радите кад нит сте стражар нит сте кувар?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Послао ме Раде Чакмак, каже иди изорганизирај, јел ту није било водовода, није било струје, каже да се допреми воде, да се људи могу окупат и опрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је вас послао ако у вас није имао поверење?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па то су толко били прости послови за њега да просто ту није било неке тајне, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте те људе који су ухапшени били ту у подруму на неки начин евидентирали, пописали њихова имена, колико су стари, кад је ко доведен?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ви, него ваша јединица?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Штаб јесте, вероватно штаб јесте, али полиција није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се знало до када ће они да буду ту?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се знало до када ће да буду ухапшени. Јел се знало када ћете да их пустите?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па нисам знао ништа од тога, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ви, него јел се знало ту у јединици, ко је доносио одлуке?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па штаб је, за све је доносио штаб одлуку, значи на челу са Раде Чакмаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од чега је зависило то њихово пуштање?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Од тренутног расположења. Значи колико су они расположени, које се приче преносиле о страдању срба тако и они се тог момента односили према затвореницима и према тим који су били ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они држани за неку размену, за неке услове или тек онако, јел може да се деси да неко буде пуштен без разлога?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесте, јесте, држани су за размјену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пуштан неко тако без разлога?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је пуштен без разлога?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мислим да је пуштен мали Михалина, та два брата што су била Михалине, али он је просто био дете, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било дете, колико је имало година?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па ја не знам, ја мислим једно 14, 15 година 16 не знам да је имао више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је пуштен без размене?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Без размене је пуштен, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још пуштен без размене?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Чекајте да покушам ако се сјетим да ли је још неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично су сви размењени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Буквално су остали сви размењени да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли ви обавештавали, односно ваш штаб Хрвате да имате заробљене, та и та лица?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да води се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви заробите и онда јавите телефоном имамо заробљене?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Водили су се ту интензивни разговори, преговори око размене, јел ми смо исто, штаб је тражио колико је мени познато увек који су заробљени Срби, Хрвати су чак заробили један наш преговарачки тим, односно тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви обавештавали када заробите ове људе, Хрвате? Јесте.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Раде Чакмак је то радио, сваки дан су бар један пут се дописивали, писмено се дописивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, писмено су?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Писмено се дописивали, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали ви када сте одлазили ту у затвор оптуженог?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесам, као чувара сам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он радио?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био чувао затвор, сад зависи само кад му је била смена, били су распоређени у неким сменама, некад је био некад није, значи само ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На колико су им биле смене, на дан, на два сата, на 12 сати?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па ја мислим, не, било је то на дужи период, само на колико се они мијењали лично ја стварно не знам, није ми познато да ли су били 12 сати или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је стајао, испред врата, испред прозора, где је био?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Углавном су стајали један испред врата је стајао а један је стајао увијек, била су, мислим да су била двојица у смјени, кад сам ја год наишо била су по двојица у смјени, један испред врата а један испред прозора. Јел прозор на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли улазили ти стражари унутра осим да изводе у ВЦ заробљенике?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам, кад сам ја био, ја сам био једно два, три пута доносио сам им два пута храну јел нису имали чиме одвести, стражари су ишли са мном доле и носили су им храну и то сам био још док је значи био ухапшен Вереш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел испитивао неко те заробљенике?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесам, обавио сам разговор са Драгом, тим из Вировитице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте обавили разговор?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Испред зграде, значи испред те школе, била стара школа напуштена, испред те школе сам обавио с њим разговор и Раде Чакмак ме упутио да обавим с њим разговор, јел Срби су га, већ се блокирало све и онда су Срби га ухватили на барикадама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој учинионици?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у некој учинионици обављали разговор?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не сећам се, можда сам чак и у учинионици, али мислим да нисам јер тамо је било доста прљаво и прашине и углавном смо седјели вани и разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је Радован Бркић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мркшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Радован Бркић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Бркић, знам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите оптужени Бора Трбојевић, па онда Радован Бркић кажу да сте ви улазили код тих затворених људи, да сте их испитивали јер сте ви били командир, па онда Раде Кљајић каже то исто, па Бора Рекић каже то исто, па Влада Радошевић који је такође био заробљен, Вереш Иван, спомињу вас као особу која је испитивала те људе када су затворени.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим спомињу вас да сте имали функцију командира полиције, не да сте били у тако неком подређеном положају, него напротив да сте имали неку функцију ту у јединици, обзиром на ваше искуство и на то да сте били особа од поверења.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, јесам, не ја нисам био особа од поверења, него просто је било наметнуто с обзиром шта сам радио и с обзиром на моје, што кажу неко искуство рада у полицији наметнула се потреба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да будете командир.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Оделења. А командир, односно то је била лакрдија од назива, али главни за полицију је био Раде Кљајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви радили, јесте ли неке оперативне послове?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Обављао сам неколико разговора, обавио сам разговор са Драгом тим из Вировитице, из тог Голог брда, обавио сам разговор и са Верешом, и са Радошевићем, и обавио сам разговор са овом групом што је ухапшена у Тополовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким нисте обавили разговор?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па било је ту и касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично сте ви са свима обавили разговор, јел?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Касније је било ту још људи који су доведени, с којима нисам ја разговарао више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви писали нешто приликом тог обављања разговора, јел се водио неки записник?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесам, писао сам извештаје о свему и достављао сам Ради Кљајићу, али то је трајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте све то физички обављали, у којим просторијама?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У спаваоници гдје сам спавао, тамо сам писао извештаје а разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разговор, разговор?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Разговор углавном пред том школом, углавном пред школом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам изведе, јел вам неко изведе заробљенике или ви уђете унутра и узмете кога хоћете?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, стражари изведу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, ко каже кога ће да изведе? Јел ви дођете и кажете изведи ми тог и тог?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, јел тако је Раде Чакмак наређивао и Раде Кљајић ми је углавном говорио да идем с њима обавит разговор да видим шта они знаду око намјера хрватске војске односно полиције шта ће која акција и шта планирају против нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се десило некад да вам оптужени изведе неког?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не знам, не сећам се да ли је он самоиницијативно мени, не могу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не самоиницијативно, јесте ли тражили ви од њега да неког доведе?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ја сам углавном ишао по наређењу Раде Кљајића или Рада Чакмака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сами уђете и изведете заробљенике?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, они су водили, ја сам дошо и кажем дошо сам да обавим разговор са не знам Владом Радошевић и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај разговор се води овако напољу, не у некој просторији?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Просто није било мјеста разумете, није се било гдје, била је учионица која је била јако прљава, прашњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови људи који су били у затвору које смо имали прилике да чујемо, кажу да је то било наравно унутра, није било напољу, да је то било у некој учионици, да су били затворени, такође људи који су били припадници вашег «Билогорског одреда» кажу да су то обављали у учионици.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Пазите, можда смо ми, касније се то искрчило, та учионица се очистила, искрчила и можда смо ми и обављао се тај разговор и у тој учионици, али у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам, ваљда знате шта сте радили?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па пазите то је 18 година прошло, ја стварно детаља, не могу сад рећи децидирано од кад смо ми почели у учионици да сједимо и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не питам вас од кад, да ли је било у учионици или напољу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, сви кажу да је било унутра, зато вас питам?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, па било је, али кажем у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су људи када су испитивани ти Хрвати малтретирани на неки начин, како их је неко терао да признају нешто што није тачно или што нису хтели да кажу, тако што их је неко тукао било деловима тела, рукама, ногама, тако што их ударао, деловима оружја, јел се дешавало то?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па увијек је то било, што кажу, неко ко је био наишо случајно, ја се сјећам неколико случајева међу што каже агресивнима и ти који су испољавали своју агресивност и тукли су их Чедо Ергарац, рецимо сјећам се њега да је, он је дужио полуаутоматску пушку, он их је пушком тукао, њих доста људи је тукао, Миленко Карановић је тукао, онда, не знам ко је још, мислим да је и Вуковић Жарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оптужени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не сећам се да је у мом присуству икада их тукао, ја стварно се не сећам, ја и што кажем не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Миливоје Чакмак.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мислим да је и он, да их је и он тукао, онда мислим да је и Лазо Саватовић који пута некога истукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви испитујете те људе, и неко случајно уђе унутра и туче те људе? О томе кажите.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па било је случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И циљ испитивања је био шта?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па углавном сам обављао разговор на тему ко им је подијелио оружје, имају ли оружје, који су им били циљеви, који су им били задаци, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су некад понижавани приликом испитивања?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, с моје стране не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се неког Биловића?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мислим да се сећам, то је момак Биловић јел Иван му име, или како му име, нисам сигуран, из Велике Барне, ако јесте Биловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки Шпиралац, Шпиранац?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Шпиранац, знам и њега, познајем и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Иван Вереш да сте ви ту двојицу ухапсили?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, нисам ја њих ухапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Њих је ухапсио Зоран Босанац, јел они су били прве комшије и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Босанац је имао у то доба колико година?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: 18 или 19 година је био, тако негде отприлике, био је млад али негде 18, 19 година. Јер Шпиранац је рекао да тог Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син Стеве Босанца или неки други?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, не, други. Њему је отац погинуо давно, он се није ни родио отац му је био погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Влада Радошевић, конкретно у школи у Ператовици су нас водили рецимо Стојић Миленко и Косановић, мислим да је Бранко, који је био припадник полиције, и тамо су нас табањали под тим орахом, имао један орах испред школе, тамо су нас табањали па су нас знали изводити пред школу, па смо на пример ако хоћете појединости, заробили су хрватску заставу па смо морали пишат по тој застави, то нам каже Влада Радошевић.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ја њега нисам тукао никада, био сам присутан кад га Пајо Косановић тукао а не Бранко, значи Пајо Косановић, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас интересује овде оптужени знате. Ви нас интересујете у том смислу што вас сви спомињу, овде је одбрана предложила да вас саслушамо и претпостављам да знате активности овде оптуженог, међутим ви се њега најмање сећате. Па ћемо да видимо чега се сећате још у вези тих затворених људи, ви их нисте тукли, не знате шта је оптужени радио. Да ли их је оптужени испитивао некад?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па у мом присуству, ја нисам био присутан да ли их је испитивао или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је испитивао Божа Трбојевић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божа Трбојевић.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не знам, стварно не знам, у мом присуству није, али ја кад сам био они их нису испитивали, ја сам обавио с њима разговор и рецимо у томе разговору не знам ова група из Тополовице је браћа Ловренц и Михалине, они су ми рекли гдје се налази оружје, гдје се налазе бомбе, нису имали бомбе ове «заставине» крагујевке, него су имали бомбе на фитиљаче, на фитиљ што је у РАП иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине уопште ме не интересују да ли су бомбе имале фитиљ и која је била врста бомбе, мене интересује шта је радио оптужени Бора Трбојевић, шта је било са овим људима. И знате, гледајте да о томе причате у детаље, а детаље везане за врсту бомбе, то ћемо касније ако имамо времена, за сада немамо времена за то.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Добро. Ја нисам видио да је Боро, ја знам само да је Боро био чувар затвора, то од првог дана формирања затвора Боро је био чувар, а ја у мом присуству он није тукао никога, није злостављао, бар не он, реко сам ко је, Пајо Косановић, понављам поново, Чедо Ергарац је кад је наишо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратићу вас само још нешто за ову акцију у овом селу која је била, да ли сте ви чули шта се десило у тој акцији осим тога што су заробљени ови Хрвати?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па да су водили борбу код куће од Селеша, да су водили борбу, да их је неко напао, односно да је Селеша, рекли су да је Селеш напао са митраљезом са тавана куће, и ту се пуцало, размјењивали се рафали, све до тога док нису употребили тромблон, Срби су употребили тромблон и разбили су цреп и онда је ваљда или је неко рањен или није, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је пуцао из тромблona?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел бачена нека бомба?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам, ја сам чуо за тромблон, за бомбу не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тромблон, јел знате да ли је то можда оптужени, јесте ли чули за њега тако нешто?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам, не знам ко је то радио, и ја не могу набројати ни сви који су учествовали у тој акцији, стварно не могу све, знам неке али не знам за све, кажем знам да је био Бркић, мислим да је био Пајо Косановић, била браћа Ковачевић, да ли је био Тулум или није, стварно нисам сигуран, био овај мали од Лазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује оптужени да ли је он бацио бомбу, односно тај тромблон?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају нешто од чега је једна жена погинула а један човек рањен, то ме интересује?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам, не знам ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се причало после ко је то урадио?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја нисам запамтио да се причало, углавном ја не знам ни ко је испалио, стварно не знам и не могу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неке жене тамо биле затворене у штали?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, сећам се жене која је била рањена, која је доведена са Ковачевићем, која је била рањена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то, је ли Котаран Марица, која?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ја мислим да је то жена, ја не знам како се зове она, то је била жена негде са подручја Сиска или Глине или тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Она је доведена рањена у колима, али не знам како се зове, стварно не знам. И за другу жену ја нисам видио јер нисам што каже од тог момента сам указивао лечничку помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље кажите ми до када сте били ту у Великој Ператовици?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Били смо до 31. октобра '91. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то и ваша супруга остала до тада?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, моја супруга је отишла мислим да је био 26. септембра или 27. септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају раније?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете били смо, на кога мислите?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Комплетно српско становништво, мислим да цјело комплетно српско становништво укључујући штаб и све, значи сви кој су се налазили у Великој Ператовици, односно и тим селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто до 31.?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па зато што је 31. октобра у јутарњим сатима је почео свеопшти напад са свих тачака значи окружења у којем смо ми били, почео је напад хрватских снага мислим да је то њихов 77. здружени батаљон, отпочели су напад свим средствима на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви радили онда када је почео напад?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био сам упућен од штаба од стране штаба да одем на врх Грубишног Поља да помогнем у формирању линије одбране, јер тамо је било доста мало људи, неких 7-8 људи је било свега на тој линији и био сам упућен са својм оделењем да одем на врх Грубишног Поља да држимо ту линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте били на линији, до колико сати?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Био сам ујутру, значу у јутарњим сатима негде од 7, пола 7 до навече до негде 8, пола 9. Значи и ту се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким сте се вратили, јесте се вратили у Ператовицу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Са Јечменицом, Јечменица Љубишко је био са мном, од ја мислим да је био и Јездић Миленко и не могу се сјетити ко је још од тих из тог мог одељења ко је био на врх Грубишног Поља, знам још неке који су били, али из одељења не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су већ људи у Ператовици отишли или су били још увек ту? У пола 8 кажете?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па била је формирана, негде око 8 сати, већ су утихнуле су борбе, ми нисмо имали рањених ни погинулих на том дјелу линије и негдје око 8 сати кад су већ утихнуле борбе, ја кажем одлучио сам да одем у Велику Ператовицу да видим и да извидим ситуацију да видим шта се дешава са другим линијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се дешавало у Великој Ператовици?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја кад сам отишао у Велику Ператовицу онда сам видио да се створила и формирала велика колона избеглица који су већ кренули, напуштају то подручје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи су били још увек ту?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису отишли?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: И ми смо, ја сам се повратио назад на линију, значи негде око пола 9 сам дошао назад на линију да кажем овима да се народ повлачи заједно са свим борцима, односно припадницима Територијалне одбране и онда одлучимо и ми да напустимо линију и да се повучемо. Негде око 9 сати смо се повукли, навече значи то је зимско, скоро зимско доба 01. малтене новембар, повукли смо се и дошли смо путем смо још дискутовали како ћемо јер Јечменица Љубишко је имао камион, путем смо дискутовали како ћемо упалити тај камион и хоћемо ли га моћи упалити и чим ћемо се повући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: И дошли смо у Велику Ператовицу и узео сам, нашао сам негде трактор неки који је тамо стајао око цркве, повукао сам камион и Љубиша Јечменица је упалио камион и онда било је ту и људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине да ли је ту било још увек људи?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су сви напустили село?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да било је још увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су кретали или да ли је већи део отишао, а мањи део остао или су?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па већи део је отишао. Већи део становништва и свих је отишло, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су људи одлазили, у тракторима, у колима?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Углавном претежно у тракторима јер кола и није било толико много, колико је све су имали углавном тракторе, евентуално неки камиончић ако је неко имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било спаковано оружје?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам ја сам кад сам дошао онда сам, било је муниције и граната и неких наводећих ракета било је смештено у цркву, Српску православну цркву и то смо негдје од 9 до 10 сати товарили у камион тај, то је ФАП био велики камион ФАП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели оптуженог, је ли вам помагао да утоварите?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Још увек не. Он није помагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Касније сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Кад смо натоварили ту муницију, те гранате у камион онда смо то је преко пута била једна кућа у којој смо ми сви спавали и отишли ја и Јечменица Љубишко смо отишли у ту кућу да узмемо неке личне ствари, узео сам с обзиром да већ је почело бити јако хладно, узео сам имао сам војничку врећу, цак онај за спавање војнички и узео сам ћебе и узео сам нешто ствари личне хигијене, узео пасту за зубе, четкицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине пређите молим вас те детаље што сте спаковали, пређите на оптуженог.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е тог момента је дошао оптужени Трбојевић Боро у спаваоницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју спаваоницу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: У ту кућу где сам ја спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Са тим својим одељењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то сати, и због чега ви знате колико је сати?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Негде око 22 сата отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 10 увече?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: 10 увече да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ушао ту и?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: И дошао је са пушком каже дошао сам по тебе, што, каже да идеш до затвора, реко шта ћу до затвора, каже рекао Божо да дођеш у затвор, реко знаш шта ја не идем у затвор ја немам шта радити у затвору. Не, али каже овај Божо наредио, реко нека је наредио, ја са чуварима ни са затвореницима немам ништа и не идем у затвор, а овај реко нити је то моја надлежност нити имам шта са вама, и ту смо ми водили полемику једно 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко слуша ту вашу полемику?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јечменица Љубишко је био у просторији и купио своје ствари. И он је наваљивао да ја идем доље, ја сам одбио да идем, па каже шта да радим са затвореницима. Реко пусти их, па како да их пустим, па лако отвори врата и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у то време био?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јечменица Љубишко је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а ко је у то време био у затвору?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јој ја не знам, сад имена ја сам то већ касније врло рјетко одлазио доље скоро никако више нисам ни долазио, ја знам да је био мој комшија од родитеља комшија Крамар Петар је био за њега знам добро да је био, јер један пут сам наишао доле и однео му цигарете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: И мислим да је био и тај Биловић Иван, је ли Иван Биловић из Велике Барне, мислим да је био и тај Шпиралец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашој евиденцији био је Жељко Селеш, Јакопец Божидар, Петар Крамар, Фрањо Шокец, Мато Петек и Вендер Шклебек.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Могуће кажем али није што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ако није било још људи за које ми не знамо.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не знам их ни ја све, знам за Петра Крамара јер је био близу комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад му ви кажете пусти их.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Каже како да их пустим, па реко лако најједноставније отвори врата и пусти их нека иду, па каже не могу, па што не можеш, па каже не могу, па добро реко зашто их не можеш и на то ме је остало да он њих не може пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па реко поведи их са собом реко можда ће их штаб размјенити јер ја нисам знао уопште шта се дешавало ни да ли има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Раде Чакмак за то време?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Нисам ја знао док ми Боро онда није рекао нека иде, ја сам му рекао нека иде у штаб питати шта да ради са затвореницима, каже штаб се повукао каже још јутрос у 9 сати, куд се повукао каже не знам повукли су се сви, ја сам остао затечен јер ја сам био на линији, нисам појма имао шта се дешавало, ни да ли се пробијено линије, да ли је било мртвих са наше стране, рањених, нисам знао ни да се народ повлачи навече док нисам отишао први пута око 8 и нешто сати да видим шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: И каже па не могу их ја водити са собом. Па реко онда их остави затворене, реко ја се извињавам на изразу али баш сам му дословно рекао неће им ни курац бити два, три дана ако их оставиш затворене, за два, три дана ће их неко наћи и пустити и баш им ништа неће бити доље, иако су могли изићи за 10 минута то није био затвор, то је био подрум који није имао прозора, на прозору је ибла дрљача прислоњена и забит дрвени колац у земљу, значи за 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А врата?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А врата каква су била?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Врата су била нека дрвена, исто школа која је 30 година напуштена, значи то је све било у дотрајалом стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он рекао, хоће ли да их остави ту?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ништа онда је он мене позвао још један пут каже да ли ти нећеш ићи са мном, реко нећу, реко нити сте ви под мојом надлежности нити сам ја било шта имао са затвореницима ни са стражарима, чуварима, нађи некога од чланова штаба и питај њих реко, а у крајњој линији реко имаш Божо ти је командир затвора рако и ја сам рекао шта да радите, а ви радите шта хоћете реко и он се окренуо каже ти нећеш ићи, реко нећу, добро ја оде и он се окренуо и отишао. Куд је отишао ја не знам стварно, ја сам сјео у камион, ја и Јечменица Љубишко и мислим да је Јездих Миленко био, али што кажу не могу баш дат у ватру да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Бору Рекића можда?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, у то време више нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих дана?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Тих дана сам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вече?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не. То вече нисам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу нама овде сведоци које смо саслушали да је оптужени поподне напустио Велику Ператовицу, да је целога дана ту у Ператовици паковао оружје из цркве, стављао оружје у превозна срдства и затим отишао камоном у коме су се налазили Стево Босанац, Милица Босанац, њихов син Зоран Босанац и Матијевић Спасо.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Оружје то што је било у цркви, било је ту оружја значи товарио сам ја, Јечменица, Боро Димић, Живко Четковић, њих се добро сећам засигурно занм да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Матијевић Спасу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Босанац Стеву?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не сећам се ни њега, не могу гарантират да ли је био или не, њих нисам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште или то вече?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не то вече, то их вече нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то вече?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, то вече нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тога дана јесте их видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јер ја сам био на линији и њих никога више нисам видио тога дана, ујутро значи од ране зоре, од неких пола 7 не знам већ касна је јесен била, од пола 7 нисам видио никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели оптуженог после кад је отишао из Ператовице?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ја њега нисам видио до 7. априла 1992. године и нигдје га више нисам сreto, а Божу рецимо овога кад сам напустио Ператовицу, он је, чуо сам да је и умро, нисам га никад срео више, значи и ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју пушку је имао оптужени тад кад је дошао код вас?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Имао је пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Аутоматску пушку са преклопним кундаком ону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао бомбу код себе?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е то не знам, нисам запазио. То нисам запазио, само пушку је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега уопште нисте видели, ко је отишао први ви или он?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Он је изашао из спаваоне и отишао је и ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ператовице ко је први отишао, ви или он?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ја њега виша нисам видио када је изашао из спаваоне ја њега нисам видио до 7. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у колони, не?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, нигдје се нисмо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овога Матијевића и Босанца јесте видели у колони?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не сећам се, не сећам се да сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте ишли?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ишли смо значи кад смо натоварили сели смо у камион, још смо успут стали да узмем неки јер ми је мајка становала, узели смо неко месо, лонац меса залитог масти и били смо неки стари хлеби и то смо у камиону јели и дошли смо негде пред зору до сокака једнога за Турчевић поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели ту оптуженог?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не. Ја га нисам видио више до 7. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Значи до '92. године ја га нисам срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате шта се десило са овим заробљеним у школи?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Чуо сам неколико месеци касније да је неко од тих стражара да је побацао бомбе унутра и да је поубијао те затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули ко је то урадио?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја сам чуо да је то Божо направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божа?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Божо, Божо значи Трбојевић Божо, не Боро него Божо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али Божа је звао и вас, је ли вас зато звао?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам ја за чега је он звао, он је мене звао, тражио, бар Боро је рекао поручио је Божо да ја дођем, а с обзиром да ја нисам имао са стражарима ништа нисам био главни од полиције, био је Раде Кљајић командир полиције, значи они су га звали министар, он се после као министар није као, и о томе је била писмена што каже наредба прочитана кад смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустите наредбу. Значи да ли сте чули да су то, овде ми водимо поступак и каже тужилац да је то оптужени урадио, овде Бора.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја не знам ко је то направио, ја сам чуо да је то направио Божо, али сам чуо исто тако да је један од тих заробљеника преживио разумете. Ево, е сад после сам чуо неке приче да је Боро улазио у затвор доле кад су после те бомбе кад су побацане бомбе и да је рекао да су мртви, сад да ли је он то био или није, то је мислим рекла казала и ја не могу рећи о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми је ли знате, још ово само да вас питам, да су неки људи који су били ту у затвору нађени у некој масовној гробници?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Чуо сам и зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле они тамо?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па то је опет сада за ту причу морам се вратити уназад, то су наводно та група из Тополовице, Ловренц Жељко, Владо, Михалина, Страга Милан и браћа Страгар Милан и Шефан, Стјепан али звали су га Штеф, и мислим да је био мали Селеш у тој групи, колико сам ја чуо информацију, али што кажу нисам детаље то је само што сам чуо разумете и да су негде побијени и бачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко их је побио?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јесу ли они одведени ту из затвора па побијени или како?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па очито су одведени из затвора јер Ловренц Жељко, он је док је моја супруга била са мном, спавали смо код Радована Косановића смо спавали и соба до собе смо спавали значи ја у једној оној са супругом, а Жељко је спавао у другој соби. И Жељко је био на слободи све време и кретао се код Радована Косановића је возио трактор, хранио стоку довозио сјено, био је слободан. Знам да молили смо га и ја и Радован Косановић смо молили Раду Чакмака да га пусти и Раде Чакмак га је пустио да буде код Радована Косановића јер није било струје, има 25-30 крава, требало је, стоке 50 комада, требало се констатно радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, господине, значи шта је било са њим?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Он је након извесног времена поново враћен у затвор, Жељко Ловренц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е и знам да је моја супруга данима плакала за њим и Милка, ова Косановић, мајка од Радована Косановића, јој шта ће бити са Жељком, шта ће бити са Жељком, јер стално се протезала нека, стално се протезала нека прича ако их не замене да ће их стрељати разумијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он у тој групи која је нађена у тој масовној гробници, је ли он у тој групи?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесте, ја мислим и претпостављам да јесте, јер ја га после нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да ми кажете када се уђе у тај затвор, доле сте силазили у тај подрум, како изгледа та просторија осим што има та пољопривредна машина на прозору који није затворен, како изгледа та просторија?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па та просторија личи иде у «Ге».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неко светло, је ли има?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Има прозор, стакло, односно стакло, има прозор који није имао стакло него отворени прозор који има светлости негде отприлике једно 80 са 40, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како иде у «Ге»?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Улази се у главну просторију, и онда се иде десно је зид а лево има још једна просторија као у «Ге», али има једна ћошак како би рекао мртви угао озидан тако ваљда је то кад је направљено направљено тај зуб унутра један мали, можда пола метра са пола метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неки зид?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, није, то је све отворен простор, разумете, али је оно иде мало па није видељиво све у потпуности значи кад уђете у то и кад погледате лево и десно тај ћошак се не види као мртви угао се не види да је то, да ту постоји неки простор још додатни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли мора да се уђе у тај простор да би се видело да ли је неко ту?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е тако мора се ући у тај скроз унутра да би се видело има ли шта у томе ћошку или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а из тог ћошка је ли може да се види улаз?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па знате шта не може се ни видети улаз, не може се никако видети улаз, може се видети дио просторије, види се тај наставак тога значи простора и полудесно се нешто може видети, али не може са улаза јер то је скроз иза улаза разумијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би хтели да видимо улаз, да видимо ко улази?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е онда би морали изићи из тог простора да би се дошло значи у тај подрум, да се изиђе иза тог ћошка да би се видио улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била видљивост у подруму? То је доле испод земље?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па у овоме првоме делу је видљивост била јако добра, али у овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ноћу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ноћу није била никаква, зависи од мјесечине, односно од облачности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било струје?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било струје?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ми нисмо имали струје већ данима, то скоро од самог почетка нисмо имали струје, јер одсјекли су струју, одмах је нестало струје и тако да ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а преко дана се видело а ноћу не?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Кажем ноћу није се могло видети ни та главна просторија, нигдје, јер пазите једино ако се није донио батеријску лампу или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио неко батеријску лампу када је ишао у подрум?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао Божа Трбојевић батеријску лампу?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су силазили увече на пример или као увече изведу заробљене у ВЦ, оне који хоће да иду у ВЦ, да ли их изводе са батеријском лампом или како?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па имали су неке фењере и лампе су имали и свјетлили су на нафту, углавном су нафту користили мјесто претролеја, е сад како су они силазили доље по ноћи ја не знам јер нисам никада силазио доље ноћу нити сам долазио по ноћи, тако да стварно не знам. Та се просторија кажем све зависи ако немате неко освјетљење, све зависи од вањске свјетлости колико се вани види толико може свјетлости кроз један прозор од 80 са 40 да улази унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек што је преживео из подрума, каже да се склонио иза зида и да је одатле могао да види.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па знате шта ја не знам стварно шта је он могао видети и колико он види, али улаз сам није могао видети једино ако је неко ушао у ту просторију и да дође до пола те просторије, разумијете, онда кад иза зида би могао видети, ако уђе у ону другу просторију која је, хоћу рећи скроз отворена она није била никаква преграда него тако је сазидана, е онда је могао видети у потпуности, знате, али тамо је већ био повелик мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био сакривен и да је одатле гледао.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е пазите ту је већ био потпуно мрак и по дану се ту већ није добро видило, поготово кад дођете са свјетлости и упаднете у мрак док се не привикнете, док не привикнете очи на мрак нисте могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је подруму био па гледао ове који улазе и да је сакривен иза зида и да гледа ко улази и да они имају лампу и тако даље.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац шапуће.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја мислим да. Па не, нисам могао, ако није, он може видети ако извири, значи ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је шапнуо ако вири, па сте ви сада рекли ако вири, а ја то констатујем.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не, ако изиђе иза тога ћошка, ако изиђе иза ћошка и погледа уназад онда може видети али ако стоји што каже било куда окренут онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам, сви сведоци који су саслушани које смо ми звали на предлог тужиоца или што смо сматрали да треба кажу да је оптужени отишао у неким поподневним часовима, да је паковао камион каже нам са Босанац Стевом, са Матијевић Спасом, они су били ту са њим и кажу да су отишли поподне да не знају шта је било са овим у затвору, да он ту није прилазио, оптужени сам каже да он тога дана није био дежуран у затвору нити дана пре тога и спомиње неке друге особе које се зову Бора. Он каже да са тим нема везе. Своје активности у погледу тога да је он ишао за вас, да вас је звао да идете до подрума, да вас зове Божа, он уопште нама не описује. То ја вама сада кажем шта је он рекао. Он тако нешто нама није рекао, сведоци које смо саслушали потврдили су да је он отишао колима са њима, односно са овим да су сви заједно отишли да се нигдје нису заустављали, да он није могао то да уради.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овога што ви причате произилази да је оптужени био у вечерњим часовима овде.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја немам разлога никаквог ни да га оптужујем ни да га браним. Разумијете, ја кажем оно што је истина разумијете, да препричам својим речима отприлике колико могу да предочим истина да буде. Ја не могу децидирано тврдити ко је све учествовао у товарењу те муниције и граната у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у сваком случају он је дошао по вас у 10 увече у ту кућу где сте спавали и звао вас да одете до подрума?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да одем до подрума. Управо тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што он то нама није рекао?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е то је истина и са мном је био у просторији Јечменица Љубишко кад је он дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то може да нам потврди Јечменица Љубишко то што ви кажете?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па ја вјерујем да може јер он је био присутан, једино ако човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Он живи у Бездану. Једино ако је човек стварно неке догађаје запамтио, а неке не запамтио, сад ја не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што оптужени крије то да вас је звао, он то нама није рекао, он има неку другу причу, да је отишао и да појма нема?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам ја због чега то није рекао, али то је био тако разумете, ја се не сећам да је он товарио, ја се не сећам ни Спасе да ли је товарио ту муницију или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то да вас је звао да пођете до подрума, да вас је звао Божо, не каже уопште да је видео Божу тога дана?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Тако је то било разумијете куд је он окренуо шта је, гдје је био ја више се не сјећам ја стварно тврдим њега више нисам видио до 7. априла '92. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо сада шта имају прво чланови већа да вас питају. Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је Бранко Поповић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Бранко Поповић је био члан штаба и мислим да је он у оно време био председник СДС-а за Грубишно Поље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Члан штаба?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Територијалне одбране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тог?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Тог Билогорског одреда, да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одакле је човек?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Из Лончарице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тамо је и рођен?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, тамо је рођен и тамо је живио. Иначе био је директор фарме, водио је фарму мљечних крава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја схватих да ви се сада не сећате да ли је са вама и Јечменицом и овим осталим оптужени товарио ту муницију и оружје из цркве?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, није он товарио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како ви знате да је 22 сата кад је он дошао код вас, да је 22 сата, јесен је то је крај октобра ноћ брзо пада, рано пада?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како знате да је 22 сата?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Зато што сам имао сат који је гелер мали гелер пробио стакло и сат је још увек ишао, на врх Грубишног Поља сам добио, пукао минобацач и гелер ме доватио по сату, али је сат ишао још увек, и кренули смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте баш тад гледали?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него што бисте гледали на сат?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па знате шта после те приче коју сам чуо шта се десило у затвору, онда нешто знате од тога активније човек запамти, знате неке ствари се не могу запамтити које су биле тако безначајне, али с обзиром кад сам чуо причу шта се десило у подруму онда ми је то било стварно оно већ што кажу врло, врло оставило велике утиске на мене и знате онда се присећате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте касније чули како је после бацања бомбе коју је наводно бацио овај Божо.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Божо Трбојевић, да је оптужени ушао у подрум доле и рекао проверио и рекао да нема живих.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Такву сам ја причу чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од кога сте чули ту причу и када?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Чуо сам је неки дан од Хајдиновић Жељка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Он је био припадник одељења милиције и срео сам се са њим у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад пре неки дан?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да, сад неки дан, да, јер досад ја то нисам чуо разумете, е сад да ли је то истина или није ја то не могу тврдити него рекао сам му причао сам му да сам добио позив за суд, и онда је он мени испричао шта је доживио да је њему то причао наводно Љубиша Перовић, каже то је њему Љубиша Перовић испричао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Љубиша Перовић?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: То је један од чувара који је био у затвору. Који је касније дошао да чува затвор. Е сада колико је то истина, колико није ја не улазим у то, стварно не знам. Ето то сам чуо ту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја би питао у вези овог напада на ову Тополовицу да нам кажете јесте ви кажете нисте знали у том моменту, али после сте сазнали кад су ти људи дошли ко је наредио тај напад?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па ја не знам да ли је ко наредио, јер ја кажем многе су ствари од мене прикриване тако да ја нисам што је маса људи и много људи знало мени није било познато, јер су стално сумњичили да смо ми били чланови ХДЗ-а, јер смо максимално били суздржани што се тиче било каквих националистичких испада и сукоба, тако да се пронела прича да смо чланови ХДЗ-а и кажем Раде Чакмак је чак предлагао да нас стрељају разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли, значи одговорите тужиоцу оно што пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас нисам питао. Је ли знате колико људи је учествовало у нападу, отприлике? Ви сте набројали неколико које ви знате да су, да ли знате.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мислим да су били Вуковић Жарко и Чакмак Миливој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам вас појединачно.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не знам. Једно 12 људи мислим да је било, тако. Једно одељење од 12, 15 људи али нисам сигуран тачно бројчано колико је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми је ли се води против вас неки поступак у Хрватској, да ли сте обавештени?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Мислим да да, јер ја сам био још сам активно радио, био сам на сто спискова, стално сам стављан на неке спискове, сада то је дуга прича о свему и свачему, разумете и на крају кад ми се што кажу смучио посао и за сва времена и зато сам и отишао јер кад сам дошао на један увиђај где је полицајац разбио ауто и било је повређених, он је рекао, то је

један који је локални био нерадник и што кажу по кафанама проводио време, узео пиштољ и каже знаш шта каже пред истражним судијом он ми је рекао каже ја тебе могу сада убити и ником ништа не одговарам знате, па, реко, добро ако је то тако онда то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче ви сте питали да ли се води поступак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи јесте разумели тужиоца?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да. Ја мислим, никад нисам добио никакви позив нити ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али познато вам је.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да. Колико ми је познато да се води, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми та ваша јединица која се после назвала Билогорски одред, како је била устројена, тај командни састав? Је ли то било како би рекао одред, је ли имао батаљоне, два, три или је то било онако мислим?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ма то је било више што кажу више би човек рекао са стране да је то карневал него да је то нека озбиљна јединица, пазите ту се на крају скупило око хиљаду људи под оружјем разумете и главни командант је био Раде Чакмак, ко га је именовао он је самопрокламовани командант и било је, имали су штаб те одбране, чланови штаба су се углавном мењали разумете они који су мање екстремни били који су заговарали нешто што је нормалније неки да се прође без сукоба, они су мењани а они који су били екстремнији који су били што каже заговорници сукоба, они су били од првог дана до задњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта вас пита тужилац.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је штаб па је била та јединица полиције, ја тако разумем па су биле неке патроле, ето то вас пита тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био неки батаљон или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то вас пита тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То, објасните ту организацију.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Јесте, на крају је било, били су оделења минобацача, било је водови, био је, тешко је то, није то била права војна формација да сад каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам кажите шта је било, шта је било?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, да ми можемо разликовати сада што каже овај неку формацију која је била као у војсци, е сад ово је батаљон ово је бригада, ово је вод или оделење, јер су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам кажите шта је било осим штаба, полиције, шта је још било? Минобацачки вод, биле су те патроле, шта још?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Бил су чувари затвора, била је интендантска служба у којој су кувари који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас пита тужилац.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Који су значи спремали храну, на крају и пекара нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао опт.Бора Трбојевић у кухињу, је ли радио он нешто у кухињи?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: За моје знање не, он је од првог дана био чувар затвора и не знам ко га је именовао да ли је штаб или су сами себе одредили неке позиције то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е ево одбрана је предложила да вас позовемо, сада ће одбрана да вас пита.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми молим вас да ли сте имали оружара, значи човека који је водио евиденцију о оружју у цркви?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па јесте пописивани су бројеви задужење писало се значи списак се правио задужења оружја ко је какво оружје дужио и правио се списак. Ко је то радио и ја не знам овог момента ко је правио списак и очито не могу рећи име и презиме ко је тај.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А кад сте ви товарили оружје ко вам је оружје издавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За када питате?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: За тај дан приликом поласка из Грубишног Поља, 31.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко ко је издавао оружје, то питате, тај дан, за 31.?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, не, тога није било, то је била муниције и наводеће ракете и цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо неко ко је издавао и пописивао шта је утоварено?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, не. Не, то није било ништа, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: То је било оружје и муниција које је било у цркви да ту не остане Хрватима у руке, да не падне само због тога је товарено.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Колико има удаљености од те спаваонице како ви кажете где је дошао Боро Трбојевић до затвора, колико је та раздаљина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није дошао Божа него оптужени Бора.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да, да Бора.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па негде преко километар има сигурно, можда негде 1200-1300 можда до 1500 метара, можда, нема више, мислим да нема више од 1500. Значи између 1000 и 1500 метара сад ми је тешко рећи тачно.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Кажете ви да је то било 10 сати, а хрватске власти у својим извештајима помињу да су ти људи убијени у 9, у 9 сати, значи у 21 сат, поставља ми се питање, односно постављам ја вама како то да вас је дошао питати што урадити са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, не можете тако да питате сведока, он каже да је видео да је било 10 сати, шта питате, шта га питате.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ништа онда, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље изволите питања.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Не, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам сведок објасни због чега су хрватске власти написале да је било у 21.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Не, не, судија хтела сам поставити

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок каже да је било у 10 увече, питајте онако како треба. Изволите ви сте предложили сведока, дајте исптујте.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па судија немам питања, с обзиром да заиста, да ли сведок покушава да заштити своје акције у току цјелог поступка, кад нам очигледно не одговара на ваша питања неће одговорити ни на моја. Немам даљих доказних доказних предлога, нема даљих питања за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли ви оптужени имате питања?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Желио би суочење Матијевић Спасе и господина Стојића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питања за овог сведока?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате примедбе неке на његов исказ?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Имам много примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите изнесите примедбе.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Зато што ништа није рекао истину кад сам ја отишао, кад сам ја био са њим и колико ја знам да ја са тобом нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су примедбе.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се суочење између оптуженог и сведока, па исти окренути један према другом лицем у лице исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му, јесте га звали то вече или не, шта сте ви радили и ви њему реците у лице: дошао си да ме зовеш да идем у затвор.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му у лице господине.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Рекао сам му у лице.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Боро ја сам био чим се уђе у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте, слушајте ме сада окрените се ка њему, немојте гледати у нас.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Кад се уђе у ту спаваону то је кућа ја не знам, може бити неког рођака твога, гдје смо ми спавали, знаш гдје је била спаваоница оделења полиције.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Е, и ја сам стајао одмах до улаза са десне стране поред кревета лијево од мене је стајао Јечменица овако једно 3 кревета даље и скупљао своје ствари. Ти си рекао да те је послао Божо да дођеш по мене да ја идем у затвор, ја сам рекао да не идем, да немам шта ја радити у затвору, да чувари ни затвореници нису под мојом надлежности нити ја имам било шта са тиме и нећу да имам.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: То је било у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте оптужени да вам каже. Реците даље.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: То је било у току дана.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Боро није могло бити у току дана кад сам ја од навече до 8 сати био на врх Грубишно Поља, од ујутру до навече нисам ни јео ни пио, водиле су се борбе и стално сам био ја, овај Јечменица, Травица, Перо Димић, још је било људи, нисмо изишли, дигли главу из рова. Значи није могло бити у току дана, ти си мене замјено онда.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Онда нек се саслуша Спасо Матијевић, да се суочи са њиме и да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени реците му у лице да ли сте га звали или не и дигните мало тај микрофон.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Нисам га звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га звали да иде у затвор, то му реците у лице, је ли видите шта вам човек каже.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Лично кажем да нисам.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја остајем код своје изјаве да си био у спаваоници и звао ме, да је наредио Божо Трбојевић да ја дођем у затвор и ја нисам хтио ићи.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Није истина.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: И одбио сам и нисам ишао.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Није истина.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Ја немам, немам ја шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је суочење завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени молим вас вратите се на место. Да ли има још неко неко питање за сведока? Да ли ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке трошкове за данашњи долазак? Прошли пут исто кад смо вас вратили?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па, дошао сам колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима од Новог Сада доведе колико вам је то пара?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па шта знам рецимо да троши не знам ја 6 литара на 100 километара нека просечна значи 12 литара горива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и путарина?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Не, ишао сам преко Инђије, нисам ишао ауто путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је то за прошли пут и за сада?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па не знам 2.000,00 динара рецимо трошкови отприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прошли пут?

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Па заједно. Да, две, две и по хиљаде толико ми је трошак отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сведок трошкове за долазак тражи, за прошли претрес који је одложен и данас, па му суд досуђује 2.500,00 динара који ће се сведоку исплатити из буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете трошкове овде сада у овој нашој служби можете да идете.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Да, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

СВЕДОК МИЛЕНКО СТОЈИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите микрофон. Оптужени дођите да вас питам, дођите да вас питам нешто. Ко је Љубиша Перовић?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Љубиша Перовић ја не знам где се он налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Он је иначе живио у Великој Барни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево спомиње га, је ли се сећате ви њега из Ператовице из тог доба?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели сада да га спомиње сведок?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да га спомиње сведок?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он тамо?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Па био јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај што каже да је са њим био тај Јечменица, је ли био са њим на положају тога дана 31.?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Јечменицу?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Знам Јечменицу, али не знам где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се на место.

За овим суд одређује паузу ради одмора у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у 11,17 до 11,30.

Седите, хвала. Имајући у виду сведочење овога данас сведока и то да се он позивао и објашњавао да су са њим били неки други људи ми смо донели решење да у наставку поступка саслушамо Јечменица Љубишка, Хајдиновић, видећемо у транскрипту како се зове и Перовић Љубишу, чије ћемо адресе да затражимо од Службе за откривање ратних злочина. Оптужени да ли можете да нам помогнете и да нам кажете Љубиша Перовић када је рођен, где или име његовог оца, ако знате било шта?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Он је рођен у Малом Грђевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је ли знате име његовог оца?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Не знам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни колико је стар, где је сад, не знате?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Он је негде 55 година, тако негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате можда где живи?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Да ли можда тужилац има још неке предлоге или ће имати? Не. Одбрана?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Не, слажем се са тим доказним предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обзиром на то да ми не знамо када ће служба наћи ове сведоке и када ћемо успети да их позовемо одложићемо данашњи претрес, а наредни ће бити заказан накнадно писменим путем када будемо добили адресе бићете обавештени, добићете позив, морате да се одазовете позиву, наравно морате и да дођете.

Довршено у 11,47.

Записничар

Председник већа-судија